

Sygn. akt II K 672/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Mariola Borowiecka

Protokolant: Anna Żurek

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 28 lutego 2020r i 29.06.2020r

sprawy K. K. (1)

syna J. i D. z d. S.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I.w dniu 22 października 2019r w miejscowości Ł. gm. (...) woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) o nr rej (...) ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

II.w dniu 22 października 2019r w miejscowości Ł. gm. (...) woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) o nr rej (...) i nie zachował należytej ostrożności oraz przekroczył dozwoloną administracyjnie prędkość jazdy, jadąc w terenie zabudowanym, w którym administracyjnie ograniczono prędkość do 50 km/h, w wyniku czego utracił panowanie nad pojazdem, zjechał na przeciwległy pas i potrącił prawidłowo idących pieszych A. K. i P. W., wskutek czego A. K. doznała wieloodłamowego złamania podudzia prawego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, zaś P. W. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy prawego stawu skokowego z obrzękiem okolicy kostki przyśrodkowej i płynem w zachyłku przednim stawu skokowego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej dni 7

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk w zbiegu z art. 178 § 1 kk w zbiegu z art. 86 § 1 kw w zw z art. 10§ 1 kw

orzeka, co następuje:

1. w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu **K. K. (1)** w pkt I i II części wstępnej wyroku uznaje go za winnego tego, że w dniu 22 października 2019r w miejscowości Ł. gm. (...) woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie zachował należytej ostrożności oraz przekroczył dozwoloną prędkość jazdy w terenie zabudowanym, w którym administracyjnie ograniczono prędkość do 50 km/h, w wyniku czego utracił panowanie nad pojazdem, zjechał na przeciwległy pas i potrącił prawidłowo idących pieszych A. K. i P. W., wskutek czego A. K. doznała wieloodłamowego złamania podudzia prawego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, zaś P. W. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy prawego stawu skokowego z obrzękiem okolicy kostki przyśrodkowej i płynem w zachyłku przednim stawu skokowego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, czym wypełnił

znamiona przestępstwa z art. 177 § 1 kk w zbiegu z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk w zbiegu z wykroczeniem z art. 86 § 1 kw w zw z art. 10§ 1 kw i za przestępstwo na podstawie art. 177 § 1 kk w zw z art. 178 § 1 kk i w zw z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a za wykroczenie na podstawie art. 86 § 1 kw w zw z art. w zw. z art. 24 §1 i 3 k.w. - karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych

2. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od 22.10.2019r godz. 15.55 do 25.10.2019r godz. 11.20,

3. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat,

4. na podstawie art. 43a § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych,

5. na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych nawiazki w kwocie: 10000 (dziesięciu tysięcy) złotych – na rzecz A. K., 2000 (dwóch tysięcy) złotych – na rzecz P. W.,

6. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE	
Formularz UK 1	Sygnatura akt II K 672/19
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.	
1. USTALENIE FAKTÓW	
1.1. Fakty uznane za udowodnione	

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.1.1.	K. K. (1)	<p>w dniu 22 października 2019r w miejscowości Ł. gm. (...) woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie zachował należytej ostrożności oraz przekroczył dozwoloną prędkość jazdy w terenie zabudowanym, w którym administracyjnie ograniczono prędkość do 50 km/h, w wyniku czego utracił panowanie nad pojazdem, zjechał na przeciwległy pas i potracił prawidłowo idących pieszych A. K. i P. W., wskutek czego A. K. doznała wieloodłamowego złamania podudzia prawego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, zaś P. W. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy prawego stawu skokowego z obrzękiem okolicy kostki przyśrodkowej i płynem w zachyłku przednim stawu skokowego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni</p> <p>I. tj. przestępstwo z art. 177 § 1 kk w zbiegu z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk w zbiegu z wykroczeniem z art. 86 § 1 kw w zw z art. 10§ 1 kw</p>
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty
1. K. K. (1) w dniu 22 października 2019r w miejscowości Ł. gm. (...)	Wyjaśnienia oskarżonego	k. 22-23, 52-56, 63-64, 186

<p>woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie zachował należytej ostrożności oraz przekroczył dozwoloną prędkość jazdy w terenie zabudowanym, w którym administracyjnie ograniczono prędkość do 50 km/h, w wyniku czego utracił panowanie nad pojazdem, zjechał na przeciwny pas i potrącił prawidłowo idących pieszych A. K. i P. W.</p>		
<p>Zeznania pokrzywdzonej A. K.</p>	<p>k. 112-114,187</p>	
<p>Zeznania pokrzywdzonego P. W.</p>	<p>k. 40-41,186-187</p>	
<p>Zeznania D. O.</p>	<p>k.6-7,187</p>	
<p>Zeznania R. W.</p>	<p>k. 29-30, 187</p>	
<p>Zeznania Z. K.</p>	<p>k. 35-36,187</p>	
<p>Zeznania J. J. (2)</p>	<p>k. 60-61,196</p>	
<p>Zeznania S. Z.</p>	<p>k. 93-94,196</p>	
<p>Zeznania S. P. (1)</p>	<p>k. 97-98, 196-197</p>	
<p>Protokoły badania stanu trzeźwości K. K. (1)</p>	<p>k.2-3</p>	
<p>Świadczenie wzorcowania</p>	<p>k.4,67</p>	
<p>Protokół oględzin pojazdu O. (...)</p>	<p>k. 8-9, 75-76</p>	
<p>Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego</p>	<p>k. 10-11</p>	

Dokumentacja fotograficzna	k. 99-105	
Szkic sytuacyjny miejsca wypadku drogowego	k. 106	
Opinia dot. stanu technicznego pojazdu O. (...)	k. 77-82	
Wykaz połączeń telefonicznych	k. 133-147, 163-178	
2. W wyniku wypadku A. K. doznała wieloodłamowego złamania podudzia prawego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, zaś P. W. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy prawego stawu skokowego z obrzękiem okolicy kostki przyśrodkowej i płynem w zachyłku przednim stawu skokowego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni	Zeznania pokrzywdzonej A. K.	k. 112-114,187
Zeznania Z. K.	k. 35-36, 187	
Dokumentacja medyczna pokrzywdzonej A. K.	k. 27	
Opinia sądowo-lekarska dot. obrażeń pokrzywdzonej A. K.	k. 62	
Zeznania pokrzywdzonego P. W.	k.40-41, 186-187	
Zeznania R. W.	k.29-30, 187	
Dokumentacja medyczna pokrzywdzonego P. W.	k.34	
Opinia sądowo-lekarska dot. obrażeń pokrzywdzonego P. W.	k.69	

<p>3. K. K. (1) ma 30 lat, posiada wykształcenie gimnazjalne (bez wyuczonego zawodu). Do dnia 31.01.2020 pracował jako monter konstrukcji stalowych w firmie (...) S.A. Następnie utrzymywał się z prac dorywczych, z których osiągał dochód ok. 2000 zł/msc.</p> <p>Oskarżony jest kawalerem, ma na utrzymaniu 3-miesięczne dziecko. Wspólnie z partnerką S. Z. wynajmują mieszkanie w J.. Dodatkowo oskarżony pomaga matce w opiece nad bratem K., który jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji. Matka oskarżonego leczy się z powodu cukrzycy z licznymi powikłaniami</p> <p>Oskarżony był uprzednio 4-krotnie karany, z czego ostatnio (w 2016r) na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia.</p> <p>K. K. (1) nie leczył się psychiatrycznie, odwykowo, ani neurologicznie, natomiast biegli psychiatrzy stwierdzili u niego cechy osobowości nieprawidłowej, do klinicznie przejawia się nadpobudliwością nerwową, drażliwością, impulsywnością ze skłonnościami do agresji, wzmożonym egocentryzmem, obniżoną umiejętnością do przewidywania odległych skutków własnego postępowania, tendencją do ulegania nałogom, brakiem krytycyzmu. Oskarżony w czasie krytycznym miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem.</p>	<p>Dane o osobie oskarżonego</p>	<p>k. 22,186</p>
<p>Dokumentacja dot. sytuacji rodzinnej oskarżonego</p>	<p>k.195 (koperta)</p>	

Karta karna	k. 18-20	
opinia sądowo-psychiatryczna	k.121-123	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.2.1.	K. K. (1)	<p>w dniu 22 października 2019r w miejscowości Ł. gm. (...) woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie zachował należytej ostrożności oraz przekroczył dozwoloną prędkość jazdy w terenie zabudowanym, w którym administracyjnie ograniczono prędkość do 50 km/h, w wyniku czego utracił panowanie nad pojazdem, zjechał na przeciwległy pas i potrafił prawidłowo idących pieszych A. K. i P. W., wskutek czego A. K. doznała wieloodłamowego złamania podudzia prawego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, zaś P. W. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy prawego stawu skokowego z obrzękiem okolicy kostki przyśrodkowej i płynem w zachyłku przednim stawu skokowego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni</p> <p>tj. przestępstwo z art. 177 § 1 kk w zbiegu z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk w zbiegu z</p>

		wykroczeniem z art. 86 § 1 kw w zw z art. 10§ 1 kw
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty
1a) Podjęcie przez K. K. (1) decyzji o kierowaniu samochodem w stanie nietrzeźwości ze względu na konieczność zajęcia się partnerką w sytuacji zagrożenia ciąży	Wyjaśnienia oskarżonego	k. 22-23,52-56,63-64,186
Zeznania S. Z.	k. 93-94,196	
2. Ocena DOWODÓW		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1,2,3	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jak również w zakresie jego sytuacji życiowej. Oskarżony nie kwestionował że podczas pracy na fermie drobiu w dniu 22 października 2019r wypił kilka piw, po czym otrzymał telefon od ciężarnej partnerki, że źle się czuje. Wówczas -nie zważając na uprzednie spożycie alkoholu- wsiadł za kierownicę samochodu i jechał do miejsca zamieszkania partnerki. Po drodze spowodował wypadek. Oskarżony przyznał też, że nigdy nie zrobił kursu prawa jazdy, a poruszając się w terenie zabudowanym przekroczył dopuszczalną prędkość, gdyż jechał z prędkością około 90 km/h.</p> <p>Wyjaśnienia te sąd obdarzył walorem wiarygodności, ponieważ</p>

		były zgodne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym oraz dokumentami złożonymi przez oskarżonego do akt sprawy
1,2	Zeznania pokrzywdzonej A. K.	Sąd w całości dał w całości wiarę zeznaniom pokrzywdzonych, ponieważ były one racjonalne i przekonujące. Mając na uwadze nagły i dynamiczny charakter zdarzenia w pełni zrozumiałe jest, że ich zeznania na temat przebiegu wypadku były stosunkowo skąpe i zdawkowe. Pokrzywdzeni pamiętali w zasadzie tylko tyle, że szli prawidłowo poboczem drogi, po czym usłyszeli za plecami pisk hamulców i chwilę później uderzył w nich samochód. Zdecydowanie więcej informacji przekazali na temat odniesionych obrażeń i przebytego leczenia. Ich wypowiedziom towarzyszył adekwatny ładunek emocjonalny, co przekonuje o ich szczerości i autentyczności.
	Zeznania pokrzywdzonego P. W.	
1,2	Zeznania D. O.	Zeznania D. O. miały ważne znaczenie dla poczynienia ustaleń w niniejszej sprawie, ponieważ był on naocznym świadkiem wypadku. Podał mianowicie, że słysząc pisk opon obejrzał się za siebie i zobaczył nadjeżdżający z dużą prędkością samochód, którym „zarzucało na boki”. Pojazd ten uderzył w pokrzywdzonych, po czym dachował na pobliskim polu. Świadek wykonał telefon na nr 112 i oczekiwał na przyjazd odpowiednich służb. Stanowczo stwierdził, że sprawca wypadku nigdzie się nie oddalał, niczego nie spożywał, ani nic nie pił. Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Były one spójne, i

		konsekwentne co do istotnych dla sprawy okoliczności.
1,2	Zeznania R. W.	<p>Zeznania R. W. również przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek, myjąc okna, widziała jadący od strony Ł. z dużą prędkością samochód, który „wybiło” na wzniesieniu, w wyniku czego kierowca stracił nad nim panowanie. Pojazd ten sunął bokiem w kierunku idących poboczem pokrzywdzonych, których potrącił, a sam „koziołkował” i zatrzymał się na dachu na pobliskim polu.</p> <p>Zeznania świadka w zakresie okoliczności relewantnych dla ustalenia odpowiedzialności karnej oskarżonego były zbieżne z zeznaniami D. O., toteż sąd uwzględnił je w całości.</p>
1,2	Zeznania Z. K.	<p>Z. K. nie był świadkiem wypadku. Wiedzę na jego temat czerpał od córki A. K.. Zeznał, że córka przekazała mu, że szła w stronę domu z P. W., kiedy usłyszała pisk opon, a chwilę później zostali uderzeni przez samochód. Podał, że w wyniku wypadku córka doznała poważnych obrażeń: przeszła operację, a potem długotrwały proces rehabilitacji</p> <p>Zeznania świadka sąd uznał za wiarygodne, miały pomocnicze znaczenie.</p>
1,2	Zeznania J. J. (2)	Świadek wskazał, że w momencie jego przybycia na miejsce wypadku była tam już karetka Pogotowia, która udzielała pomocy dwójce młodych ludzi. Rozmawiał też z obecną na miejscu partnerką oskarżonego, która tłumaczyła że

		<p>jest w ciąży i próbowała dowiedzieć się, czy oskarżony trafi do więzienia</p> <p>Zeznania te sąd uznał za w pełni wiarygodne, gdyż policjant nie miał żadnego interesu, by relacjonować fakty w sposób odmienny od rzeczywistego ich przebiegu.</p>
1	Zeznania S. P. (1)	<p>Zeznania tego świadka okazały się o tyle istotne, że pozwoliły ustalić, iż w dniu zdarzenia oskarżony pracował na fermie drobiu należącej do świadka. Przyjechał tam około godz. 7.00 samochodem O. (...), po czym około godz. 13.30 zakończył pracę, informując telefonicznie świadka, że jego dziewczyna źle się czuje i musi do niej pojechać .</p> <p>Sąd nie znalazł żadnych podstaw by zeznania te poddawać w wątpliwość.</p>
1	Protokoły badania stanu trzeźwości oskarżonego	Dokument nie budził wątpliwości, co do rzetelności sporządzenia
1	Świadectwa wzorcowania	Dowód nie budził żadnych wątpliwości, potwierdza sprawność urządzeń pomiarowych
1	Protokół oględzin pojazdu	Dowód nie budził wątpliwości, co do rzetelności przeprowadzenia czynności i prawidłowości sporządzenia.
1	Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego	Dowód nie budził wątpliwości, co do rzetelności przeprowadzenia czynności i prawidłowości sporządzenia.
1	Dokumentacja fotograficzna	Dowód sporządzony rzetelnie.
1	Szkic sytuacyjny miejsca wypadku drogowego	Dowód nie budził wątpliwości, co do prawidłowości sporządzenia.

1	Opinia biegłego dot. stanu technicznego samochodu O. (...)	<p>Z opinii wynika, że w badania pojazdu O. (...) wykazały że pojazd ten posiadał sprawne wszystkie układy i mechanizmy mające bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo jazdy, a stan techniczny tego pojazdu, jaki istniał przed wypadkiem, mógł nie mieć wpływu na powstanie i przebieg przedmiotowego zdarzenia.</p> <p>Sąd podzielił wnioski w/w opinii i przyjął je za podstawę ustaleń czynionych w sprawie. Opinia jest ona jasna, rzetelna, zgodna z wymogami prawa.</p>
2	Dokumentacja medyczna pokrzywdzo-nych	Dowód rzetelny.
2	Opinie sądowo-lekarskie dot. obrażeń u pokrzywdzo-nych	<p>Pozytywnie należało ocenić opinie biegłego z zakresu medycyny L. K.. Biegły rzeczowo i przekonująco uzasadnił wnioski swych opinii wskazując, które obrażenia doznane przez A. K. i P. W. skutkowały naruszeniem czynności narządów ich ciała na okres powyżej 7 dni, a które – na okres poniżej 7 dni. Biegły podkreślił, że opiniował w oparciu o pełną dokumentację medyczną, wytworzoną w trakcie procesu leczenia szpitalnego pokrzywdzonych. Biegły czytelnie i rzeczowo opisał mechanizm powstania u pokrzywdzonych konkretnych obrażeń. Sąd podzielił wnioski w/w opinii i przyjął je za podstawę ustaleń czynionych w sprawie.</p>
3	Karta karna	Dokument urzędowy, nie kwestionowany przez strony
3	Dokumenty dot. sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego	Dowody niesporne

3	Opinia sądowo-psychiatryczna	W ocenie Sądu opinia sądowo-psychiatryczna jest w pełni wiarygodnym dowodem. Została sporządzona po uprzednim przebadaniu oskarżonego, a wnioski z niej wypływające wynikają z wiedzy specjalistycznej jej autorów. Biegli na podstawie studium akt sprawy oraz ambulatoryjnego badania sądowo-psychiatrycznego i psychologicznego oskarżonego stwierdzili, że K. K. (1) mimo stwierdzonych cech osobowości nieprawidłowej w czasie zarzucanych mu czynów miał on w pełni zachowaną zdolność do rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.
---	------------------------------	---

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1a	Wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony całość swej obrony oparł na wykazaniu, że powodem dla którego zdecydował się kierować pojazdem pomimo uprzedniego spożycia alkoholu była obawa o zdrowie (a nawet życie) parterki S. Z. i ich nienarodzonego dziecka. Wyjaśnił, że kiedy otrzymał od parterki telefon, że bardzo boli ją brzuch, wystraszył	

się do tego stopnia, że odruchowo wsiadł do samochodu, by jak najszybciej znaleźć się przy niej. Nie pomyślał wtedy o tym, że spożywał alkohol i w tym stanie nie powinien prowadzić samochodu.

S. Z. złożyła zeznania, w których starała się potwierdzić wersję podaną przez oskarżonego. Podała, że o godz. 12.31 poinformowała telefonicznie oskarżonego, że źle się czuje, zaś o godz. 14.41 wykonała do niego kolejny telefon, prosząc go aby przyjechał, bo o godz. 16.30 ma umówioną wizytę u ginekologa, na której jako ojciec dziecka powinien być. Dodała, że na tę wizytę nie dotarli, bo w drodze do domu K. K. (1) spowodował wypadek i w rezultacie udała się do lekarza dopiero 24 października 2019r.

Chociaż wyjaśnienia oskarżonego i zeznania jego parterki znajdują potwierdzenie w wykazach połączeń (k.133-147,162-178) to sąd uznał, że zaistniała sytuacja absolutnie nie usprawiedliwia decyzji K. K. (1) o kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości. Skoro oskarżony miał świadomość, że znajduje się pod działaniem alkoholu nie powinien był wsiadać za kierownicę samochodu. Mógł przecież poprosić o podwiezienie

do domu S. P. (2), czy też innego znajomego. Na niekorzyść oskarżonego należy poczytać także i to, że kierował pojazdem nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami.

Zdaniem sądu również dolegliwości S. Z. nie były na tyle poważne, by eskulpować oskarżonego. Oczywistym dla sądu jest, że gdyby partnerka oskarżonego faktycznie obawiała się o ciężę, to zamiast umawiać się z ginekologiem na wizytę w godzinach popołudniowych, wezwałaby Pogotowie lub niezwłocznie udała się na SOR. Tymczasem po spowodowaniu przez oskarżonego wypadku S. Z. zrezygnowała z umówionej wizyty. Przyjechała natomiast na miejsce zdarzenia, a następnie (wieczorem) – do komisariatu Policji w S.. Do lekarza dotarła dopiero w dniu 24 października 2019r., czyli dwa dni później.

Powyższe -zdaniem Sądu- w pełni uzasadnia konstatację, że K. K. (1) świadomie zdecydował się kierować pojazdem wiedząc, że jest nietrzeźwy, zaś wykazywanie, że podjął taką decyzję w trosce o najbliższe mu osoby stanowi przyjętą przez niego linię obrony, zmierzającą do uniknięcia lub chociażby

		umniejszenia odpowiedzialności karnej.	
Zeznania S. Z.			
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	K. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W pierwszej kolejności zauważyć należy, że oskarżonemu zarzucono w akcie oskarżenia dwa odrębne czyny: pierwszy - z art. 178a § 1 k.k. (pkt I aktu oskarżenia) oraz drugi - z art. 177 § 1 kk w zbiegu z art. 178 § 1 kk w zbiegu z art. 86 § 1 kw w zw z art. 10§ 1 kw (pkt II aktu oskarżenia).			

Jednakże -zdaniem Sądu- analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że K. K. (1) w istocie dopuścił się jednego czynu. Przekonuje o tym zwartość miejscowa i czasowa ocenianego zdarzenia. Oskarżony, znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził pojazd w miejscowości Ł. i po przejechaniu zaledwie kilku kilometrów doprowadził do tragicznego w skutkach wypadku. Całe zdarzenie (począwszy od momentu, kiedy wsiadł za kierownicę samochodu do momentu feralnego zakończenia jazdy) trwało kilka minut i było zwarte czasowo, gdyż oskarżony w żadnym momencie nie przerwał jazdy np. w celu krótkiego postoju. Stan nietrzeźwości oskarżonego pozostawał w związku przyczynowo-skutkowym z zaistniałym wypadkiem, co wynika wprost ze zgromadzonego i niekwestionowanego przez strony materiału dowodowego. W tym stanie rzeczy dzielenie zachowania oskarżonego na dwa czyny podlegające odrębnej ocenie prawnokarnej byłoby zabiegiem sztucznym i nie przystającym do realiów rozpoznawanej sprawy.

Skoro zatem oskarżony, prowadząc pojazd mechaniczny w stanie

nietrzeźwości umyślnie naruszając zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym spowodował wypadek, w wyniku którego A. K. doznała obrażeń ciała skutkujących rozstrojem zdrowia na okres powyżej 7 dni, a P. W. – na okres poniżej 7 dni, to też czyn ten należało zakwalifikować jako jedno zdarzenie, wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 177 § 1 kk w zbiegu z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk w zbiegu z wykroczeniem z art. 86 § 1 kw w zw z art. 10§ 1 kw Taka kwalifikacja oddaje bowiem w pełni rozmiar bezprawia kryminalnego jakiego dopuścił się oskarżony.

Wobec powyższego sąd dokonał zmiany opisu oraz kwalifikacji prawnej i uznał K. K. (1) za winnego tego, że w dniu 22 października 2019r w miejscowości Ł. gm. (...) woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie zachował należytej ostrożności oraz przekroczył dozwoloną prędkość jazdy w terenie zabudowanym, w którym administracyjnie

ograniczono prędkość do 50 km/h, w wyniku czego utracił panowanie nad pojazdem, zjechał na przeciwległy pas i potrącił prawidłowo idących pieszych A. K. i P. W., wskutek czego A. K. doznała wieloodłamowego złamania podudzia prawego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, zaś P. W. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolicy prawego stawu skokowego z obrzękiem okolicy kostki przyśrodkowej i płynem w zachyłku przednim stawu skokowego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.1. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.4. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. K. (1)	1	I	<p>Stopień zawinienia przez oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu jest pełny. Mając możliwość dania posłuchu sankcjonującej normie prawnej oskarżony świadomie wybrał zachowanie w tę normę godzące, a przy tym nie zachodziły okoliczności ograniczające czy wyłączające swobodę jego postępowania.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego K. K. (1) jest znaczny. Działał on bowiem umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Swoim zachowaniem godził w istotne społecznie chronione prawem dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji oraz życie i zdrowie ludzkie. Oczywistym jest, że sprawność psychomotoryczna</p>

nietrzeźwego uczestnika ruchu jest radykalnie obniżona, a jego reakcje często nieprzewidywalne. Tak też było w przedmiotowej sprawie. Oskarżony bowiem realnie zagroził życiu innych uczestników ruchu, którzy poruszali się prawidłowo. Naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu miało charakter umyślny i pozostawało w związku ze stanem nietrzeźwości, w jaki się wprawił. Oskarżony wykazał lekceważenie nie tylko dla sankcjonującej normy prawnej, ale też dla zdrowia i życia ludzkiego, okazując przy tym brak poszanowania dla społecznych wysiłków poprawy bezpieczeństwa na drogach, przejawiających się w licznych medialnych kampaniach i apelach zmierzających do wyeliminowania z uczestnictwa ruchu nietrzeźwych kierujących. Jako osoba, która wchodziła już uprzednio w konflikt z prawem (k.19-22) i nie posiadająca nigdy uprawnień do kierowania pojazdami (k.46) K. K. (1) musiał zdawać sobie sprawę z możliwych prawnych konsekwencji i skutków kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, a pomimo to świadomie i rozmyślnie działanie takie podjął, doprowadzając tym samym do wypadku

w którym A. K. doznała rozległych obrażeń ciała. Stąd też jako okoliczność obciążającą sąd przyjął poważne skutki dla życia i zdrowia wymienionej pokrzywdzonej. Nie można bowiem tracić z pola widzenia faktu, że w następstwie nierozważnego zachowania oskarżonego ta młoda dziewczyna dopiero po 9 miesiącach od wypadku stanęła na nogi bez użycia kuli, a przez długi czas nie mogła funkcjonować bez zażywania leków przeciwbólowych

Mając na względzie powyższe, Sąd za przypisane oskarżonemu na podstawie art. 177 § 1 kk w zw z art. 178 § 1 kk i w zw z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a za wykroczenie na podstawie art. 86 § 1 kw w zw z art. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. - karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych

Kara taka jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, nie przekracza stopnia winy, a także czyni zadość celom w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Grzywna wymierzona za wykroczenie jest odpowiednia do możliwości majątkowych i zarobkowych K. K. (1), który osiąga z prac

			dorywczych dochód na poziomie 2000 zł/msc.
K. K. (1)	3	I	<p>Sąd orzekł wobec oskarżonego, na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k., obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, którego wymiar określił na okres 5 lat. Przy ustalaniu wymiaru tego środka karnego Sąd dążył do tego, by oskarżony potraktował skazanie w przedmiotowej sprawie jako naukę na przyszłość i nigdy więcej nie zdecydował się na prowadzenie jakiegokolwiek pojazdu po spożyciu alkoholu. Zasadnicze znaczenie miały tutaj okoliczności sprawy dotyczące zawartości alkoholu w organizmie oskarżonego i stopień zagrożenia dla ruchu drogowego, jaki wywołał swoim czynem. Pozbawienie go możliwości uczestnictwa w ruchu na wskazany okres będzie stanowić dla niego dostateczną i stosowną dolegliwość. Wyeliminowanie K. K. (1) z grona użytkowników wszelkich pojazdów mechanicznych zwiększy także bezpieczeństwo innych uczestników ruchu, jak również spełni cele kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>

K. K. (1)	4	I	Ponadto, na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 złotych. W sytuacji popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. jest to najniższa kwota, jaką sąd mógł orzec.
K. K. (1)	5	I	Na podstawie art. 46 § 2 k.k. Sąd orzekł nawiązki na rzecz pokrzywdzonych: na rzecz A. K. w wysokości 10000 złotych, a na rzecz P. W. – w kwocie 2000 zł. Zdaniem sądu kwoty takie będą odpowiednią rekompensatą dla pokrzywdzonych. Z jednej strony sąd wziął pod uwagę zakres obrażeń ciała jakich doznali pokrzywdzeni, czas potrzebny na ich powrót do zdrowia, zaś z drugiej strony miał na względzie, by kwoty te mieściły się w możliwościach zarobkowych oskarżonego.
5. 15Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. K. (1)	2	I	Zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 k.k.

			na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od 22.10.2019r godz. 15.55 do 25.10.2019r godz. 11.20.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>1. Sąd nie podzielił stanowiska obrońcy oskarżonego, że K. K. (1), wsiadając w stanie nietrzeźwości za kierownicę samochodu działał w stanie wyższej konieczności co skutkowałoby wyłączeniem odpowiedzialności karnej za zarzucany mu czyn.</p> <p>Unormowany w treści art. 26 § 1 kk kontratyp stanu wyższej konieczności ma miejsce wówczas, gdy sprawca działa w celu uchylenia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego jakimkolwiek dobru chronionemu prawem, jeżeli</p>			

niebezpieczeństwa nie można inaczej uniknąć, a dobro poświęcone przedstawiało wartość niższą niż dobro ratowane.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że oskarżony wsiadał za kierownicę pojazdu (pomimo uprzedniego spożycia alkoholu), aby jak najszybciej znaleźć się przy swojej ciężarnej partnerce, która poinformowała go telefonicznie, że czuje się bardzo źle, natomiast nie sposób uznać, że istniało wtedy bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia, czy życia S. Z., bądź nienarodzonego dziecka. Gdyby bowiem bóle, jakie odczuwała S. Z. były na tyle poważne, że mogły stanowić zagrożenie dla ciąży, to niezwłocznie udałaby się na SOR, gdzie od razu uzyskałby pomoc. Tymczasem S. Z. zdążyła umówić się ze swoim ginekologiem na prywatną wizytę, po czym czekała na powrót z pracy oskarżonego, który i tak nie mógł zawieźć jej do lekarza z tej prostej przyczyny, że nie miał uprawnień do kierowania pojazdami. Co więcej: gdy oskarżony spowodował wypadek drogowy jego partnerka przyjechała na miejsce zdarzenia, a do lekarza udała się dopiero następnego dnia. W tych okolicznościach trudno obronić tezę o bezpośredniości

zagrożenia dla zdrowia lub życia partnerki oskarżonego, czy ich nienarodzonego dziecka przestało istnieć. Dodatkowo tego niebezpieczeństwa można było w prosty sposób uniknąć – poprzez wezwanie Pogotowia Ratunkowego.

2. Sąd nie uwzględnił także wniosku oskarżycielki posiłkowej D. K. o wymierzenie oskarżonemu kary 8 lat pozbawienia wolności, gdyż kara taka byłaby po pierwsze niewspółmierna do okoliczności sprawy, a po drugie – wykraczałaby poza górny próg wymiaru kary, który w przypadku przestępstwa z art. 177 § 1 kk w zbiegu z art. 178 § 1 kk wynosi 4 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

6

Mając na względzie sytuację materialną oskarżonego, Sąd zwolnił K. K. (1) w całości od kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa. Oskarżony nie posiada stałej pracy, podejmuje jedynie dorywcze zajęcia, stąd też obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego na Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy

	Postpenitencjarnej oraz nawiązki na rzecz pokrzywdzonych będą dla niego wystarczającą dolegliwością finansową .
8. 81Podpis	